

Titel: III.

Citation: "III.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1876*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r02-shoot-chptrd1e9719/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1876*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

ligger ligejæm indfor Justitsministerens Embedspligt, naar han antager, at et Forhold er tilstede, som begrunder Anvendelse af denne Rettens Myndighed. Men ogsaa uden en saadan Opfordring kan Retten gjøre Brug af den, med mindre der er Tale om Afstedgælse eller andet Dybt af Stillingen, i hvilket Tilfælde det vilde ligge ganske udenfor vor offentlige Rets Principer at lade Domstolene af egen Drift tage en saadan Beslutning, se § 51 1ste Stykke.

II.

Om Retskrivere.

Angaaende Retskrivers Beskikkelse, Ansvar for Embedshandlinger osv. gives der i §§ 52—54 Bestemmelser, som i det Væsentlige stemme med de i forrige Underafdeling om Domstolene givne Forskrifter, dog med enkelte Forandringer, der svare til de efter den nu gjældende Ret bestaaende Forskjelligheder mellem de nævnte Embedsmænd. Særligt fremhæves, at § 54 opretholder den bestaaende Adgang til at suspendere og afskedige Retskrivere ad administrativt Vej.

III.

Om Retsbude, Stævningemand m. v.

Af de her givne Bestemmelser behøve kun Reglerne i § 56 om Stævningemand's Beskikkelse nogen Fortklaring. Som det vil sees, har Udkastet i Modfatning til den nu gjældende Lovgivning, hvorefter der skal bestilles Stævningemand for hvert enkelt Sagn, knyttet Bestillingen til Retskrebsene, hvilket medfører den Lettelse for Befolkningen, at denne kan henvende sig til hvem den vil af de for hele Retskrebsen fungerende Stævningemand. Da det fremdeles maa ansees for hensigtsmæssigt, at Publikum i selve Rettens Lokaler kan finde Mand, der have Bemyndigelse til at fungere som Stævningemand,

har man troet at burde aakne Adgang til Retsbudenes Benyttelse i hin Egenskab, saavidt det lader sig forene med deres Forhold til Retten. I Overensstemmelse hermed fastsætter § 56, at de ved Landsretterne, Københavns Stadsret samt By- og Herredsretterne ansatte Retsbude kunne benyttes som Stævningemand for vedkommende Rets Omraade i det Omfang og paa den Maade, som Rettens Formand nærmere bestemmer. De Stævningemand, som yderligere efter Justitsministerens Bestemmelse behøves, bestilles for hver enkelt Underretskreds af Landsrettens Formand. Herved er man isærligt gaaet ud fra, at Stævningemandenes Honorarer bør forhøjes saaledes, at det bliver muligt ad frivillig Vej at faae dertil egnede Mand til at overtage Besiddelsen.

IV.

Om Løn, Dagpenge m. v.

Hvad angaar de ved Retterne ansatte Embedsmænds Lønninger, har man vel ikke misgjænt den store Betydning, en hensigtsvarende Ordning af disse Forhold vil have for den hele Reform's Gennemførelse, men man har dog maattet anse det for at lagge udenfor Kommissionens Opgave herom at stille Forslag. § 59 indskrænker sig derfor til at udiale, at de herhen hørende Spørgsmaal forsaavidt Udkastet ikke lader den hidtil gjældende Ordning uberørt, som ved Lovetretet, fastsattes ved en loelig Lov, der træder i Kraft samtidig med nærværende Lov, medens Bestemmelsen af de Beløb, der skulle tillægges Retterne til Bestridelse af Kontorudgifter og Lign., henvises til Finantsloven.